

tid, hvorimod de finder det ganske naturligt, at Sønnernes Uddannelse i samme Fag kræver lang Tid.

Skolen har imidlertid været heldig med sit første Hold Elever; i det af de 4 Mejer-sker, der havde indstillet sig til Afgangs-prøven, de 3 fik første Karakter, og den fjerde en god anden Karakter, skønt „de Herrer Censorer, Hr. Konsul Bøggild og Hr. As-sistent Risegaard“ — som Skolen meddeler — „ikke tog lempeligt paa dem.“

Det er ikke ganske let at erholde vel lønede Pladser for Mejsker, da Andels-mejerier meget ofte heller vælger en ung, meget lidt erfaren Mejerist end en ældre, erfaren Mejsker; — dog fra Ribe Mælkeri-skole har 4 Elever erholdt Bestyrerpladser.

Skolens Forstander, Hr. S. H. Salling, vil paa Grund af de mange Forespørgsler om et kortere Kursus fra 1ste Januar prøve med et 3 Maaneders Kursus, hvor Undervisningen vil omfatte følgende Fag, meddelt gennem 6 Timer daglig Undervisning:

Kemi (ca. 80 Timer). Uorganisk og or-ganisk Kemi.

Mælkerilære (ca. 130 Timer). Mælkens ke-miske og fysiske Egenskaber samt Anvend-else til Smør- og Osteproduktion.

Bakteriologi. I ca. 10 Timer vil der blive givet en Oversigt over de i Mælkerierne hyppigst forekommende Skimmelsvampe og Bakterier, med Benyttelse af Mikroskopet.

Fysik (ca. 40 Timer.)

Plantelære (ca. 30 Timer). I korte Træk gennemgaaes Planternes Bygning og Vækst; mere udførligt dvæles ved de vigtigste Foder-urter.

Kvægts og Svinets Bygning og Fodrings-læren (ca. 40 Timer.)

Mælkens Betaling efter Flødeprocent (ca. 50 Timer) med Benyttelse af Differens-beregning samt praktisk Indøvelse.

Mælkeriregnskab (ca. 30 Timer.)

Skrivning og Regning (ca. 35 Timer.)

Maskinlære, theoretisk og praktisk (ca. 20 Timer.)

I *Geografi* og *Historie* holdes en lille

Række Foredrag uden for Planen. Ligeledes gives Undervisning i *Maskinlære* uden for den daglige 6 Timers Undervisningstid.

Madadressen!

Vinteren er kommen med Frost og Kulde, den er kommen saa overvældende, at Tusender af Familier lider Nød i enhver Retning.

Tænk paa de stakkels forfrosne og for-sultne Børn, og lad os ikke slaa os til Ro med, at vi har bidraget vor Skærv enten til Velgørenhedsforestillingen eller paa anden Maade. Gid hver eneste, der har Hjerte for Børnene, ogsaa vilde tage aktiv Del i Ar-bejdet for deres materielle Vel.

Vi har 10,000 Underskrifter paa Adres-sen, men vi trænger til mange flere; det er derfor til Hovedstadens Ungdom, navnlig til de unge Piger, denne Bøn rettes. Kom og hent Adressen, gaa omkring i Husene, blot en Time hver Dag, og bed Folk skrive under. Ingen vil negte det, ikke én.

Men hurtig Hjælp er dobbelt Hjælp, og et Madsted burde oprettes snarest muligt. Lad os derfor ikke forgæves udsende dette Opraab, men lad os se en Stab af Kvinder træde til og tage Del i dette alvorlige Ar-bejde. Bagefter vil det saa blive dobbelt morsomt at løbe paa Skøjter eller pynte sig til Bal.

Adresser til Underskrift kan afhentes hos Fru Johanne Meyer, Naboløs 4. K.

Det kgl. Theater.

Ved Mindeforestillingen Onsdag Aften d. 7. Januar for den afdøde Komponist, Pro-fessor N. W. Gade var den røde Lygte ude, og et feststemt Publikum var det, som var mødt for at hædre den hedenfarne Mester. Først spillede Ouverturen til Ossian,

hvorefter Hr. Jerndorf fremsagde en Prolog, forfattet af Karl Gjellerup. Atter lød en af Mesterens Kompositioner før Tæppet rullede op for det vidunderskønne anden Akt af „Napoli“, og da dette var slut, klang den dejlige første Symfoni. Paany rullede Tæp-pet op for N. Simonsen, der sang Spille-mandsvisen m. fl. Aftenen sluttede med „Agnete og Havfruerne“, sunget af Frøken Dons med Kor af hvidklædte unge Piger.

K-t.

Værd at lægge Mærke til.

Fru Ragna Nielsen og Frk. Henriette Wulfsberg er tilkaldt i den kongelige Skole-kommission i Kristiania til Revision af det højere Skolevæsen.

Fra Finland. Fra 1. Januar 1891 fra-træder Frk. Alli Trygg sin Virksomhed som Redaktør af „Hemmet och Samhället“. Hun angiver som Grund hertil, at andet Arbejde forhindrer hende i vedblivende at redigere Tidsskriftet.

Frk. Rosina Wetterhoff overtager Re-daktionen.

Meddelelser.

Madadressen. Enhver, der har modtaget Adresser til Underskrift, bedes hurtigst mul-igt at skaffe dem fyldte og indsende dem til Naboløs 4. K.

Til Medlemmerne af **Kvindelig Frem-skriftsforening**. Mandag den 12. Januar Aften Kl. 8½ fortsætter Hr. cand. polit. Helsing sine socialøkonomiske Foredrag. Efter Foredraget vil der blive Diskussion om særlige Foreningsanliggender, hvorfor ethvert Medlem bedes give Møde.

9)

„Eine alte Geschichte.“

Skitse
af
Helene M.

Men Gud fri og bevare os, være saa let paavirkelig! — Sæt, det nu var en Kvinde, der havde gjort noget lignende! — Sæt, det var hende selv! Sæt, hun en Gang havde fulgt den umaadelige Lyst til at stryge den lille, kønne, ny Tjener over hans sorte, krøllede Haar, en Lyst, hun virkelig saa tit havde følt, naar hun saa' paa den lille, kvikke Fyr med de raske, livlige Bevægelser, den pigeagtig fine Teint og de store, klare, graa Øjne. — Sæt, hun havde gjort det! Med hvilken Overlegenhed, med hvilken Foragt vilde ikke han og alle andre — Mænd og Kvinder — tro sig berettigede til at se ned paa hende! — Og dog var Forskellen mellem hende og Tjeneren den samme som mellem Aksel og Tjenestepigen.

— Der skød en umaadelig Bitterhed op i hende ved denne Tanke, Bitterheden over Aarhundreders Uretfærdighed. — Verden vilde, hvis hun var skejet ud fra den lige Vej, fordømme hende som moralsk fortabt, men om *ham* vilde den sige: „Herregud! Ungdom og Galskab følges jo ad,“ eller: „Han maa løbe Hornene af sig!“ eller med en lignende undskyldende Vending slaa Sagen hen. I Dag som for tusende Aar siden vilde den skifte Sol og Vind ulige. — Var det Under, at Mændene blev, som de blev, naar Verden gav dem Medhold? *Kunde* det da aldrig blive anderledes? — Herregud, hun forlangte jo ikke samme lette Adgang til moralsk Fordærvelse for Kvinderne som for Mændene, men blot samme strænge Dom for begge Parter. — Aa, dette forfærdelige, ødelæggende Privi-legium Mændene havde! —

„Es ist eine alte Geschichte, doch wird sie immer neu!“ citerede hun med tiltvungen, unaturlig Ro, ja rettede endog med et Slags raffineret Selvplageri sin Bommert i Tysken og gentog: „doch bleibt sie immer neu“, — men saa brast hun pludselig i Graad

ved Tanken om, at han et eneste Øjeblik havde kunnet glemme hende og sig selv, en fortvivlet Graad, som skulde hendes Hjerte briste.

Men hun vilde bekæmpe sig; det var jo Dumhed at tage sig sligt saa nær, det var Mændenes sadvanlige, egoistiske Ind-bildskhed, de troede, Kvinderne skulde finde sig i alt fra deres Side, skulde taale alt uden Indsigelser; men han skulde faa andet at vide; han skulde ikke en Gang faa den Triumf at se, at hun brød sig om det!

Hun gik hen og lukkede Vinduet op for at lade Luften svalde de feberhede Kinder. — Nej, dér stod han virkelig nede i Haven endnu paa den samme Plet, hvor hun havde forladt ham. — Hun fo'r uvilkaarlig tilbage. — Dog nej, han saa' jo slet ikke derop; se paa ham kunde hun da gerne; det var der da ingen, som kunde fortænke hende i. Nu bøjede han sig og saa' med et usigelig vemodigt Blik efter de faldende Rosenblade.

„Aa, Herregud, den Stakkel, hvor han er bedrøvet! — Hvor han holder af mig, — jo, han gør, mere end af noget andet Menneske paa Jorden! — vi er jo alle